

ONDERZOEKSRAAD VOOR DE ZEEVAART

Bemanning van Z.68 onschuldig aan aanvaring

Schipper Carron van de Z.248 beging verschillende fouten

De onderzoeksraad voor de zeevaart kwam woensdagnamiddag te Oostende bijeen onder voorzitterschap van dhr Vander Cruyssen, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Dhr Bentein vervulde het ambt van rijkskommissaris.

EEN VONNIS

De raad sprak eerst een vonnis uit in zake de aanvaring van Z.68 « Santa Godelieve » met de Nigeriaanse cargo « Oduduwa ».

Deze aanvaring gebeurde in potdikke mist op 13 maart in de Noordzee en had gelukkig geen fatale gevolgen.

Schipper Bogaert Maurice, motorist Dobbelaere Jacob en lichtmatroos Bogaert Werner hadden voor het intreden van de mist geen enkel vaartuig opgemerkt. Plot doemde toch een schip op uit de mist en de aanvaring kon niet vermeden.

De raad was van oordeel dat hier geen beroepsfouten kunnen weerhouden tegenover de Belgische bemanning en neemt dan ook geen sankties.

X X X

De raad stelde daarna vast dat Rondelez André, betrokken bij de aanvaring tussen de O.254 « Drie Gezusters » en Z.421 « Concordia » voor de vierde maal niet is komen opdagen. Hij zal in een volgende zitting bij verstek worden geoordeeld.

Wegens afwezigheid van schipper Lahaye Denis kon evenmin het onderzoek inzake de aanvaring van N.232 Carina met het Frans vaartuig B.2883 voortgezet worden.

VERGAAN VAN Z.248

De raad hoorde tot slot schipper Carron Maurice van Z.248 « Willy » die op 13 januari II. in de Zeebrugse zonk na tegen de havendam te zijn gevaren. Schipper Carron gaf navigatiefouten toe. Op zeker ogenblik hoorde hij de misthoorn van de haven waarna hij zijn koers wijzigde. Deze wijziging was de Z.248

fataal omdat juist op dit ogenblik een sterke stroming stond.

Schipper Carron trachtte zijn vaartuig dat veel water maakte nog binnen te brengen wat door het zeevaartreglement eveneens verboden is. Men mag eenvoudig geen zinkend vaartuig in een haven loodsen, temeer daar er een dichte mist heerste.

De schipper betoogde dat hij juist z'n vaartuig op een voor de zeevaart veilige plaats wilde sturen. De bemanningsleden Luick Henri en Degroote Roger, die daarna onderhoord werden, brachten geen verder licht meer in dit overigens weinig duister geval. De rijkskommissaris zal in een volgende zitting zijn advies laten kennen.

Aanvaring van de Z.68 « Santa Godelieve » met het Nigeriaans ss « Oduduwa » in positie 51° 31' N — 3° 10' E op 13-3-1963

Op 13-3-1963 te 11.30 uur verliet de Z.68 « Santa Godelieve » de haven van Zeebrugge, teneinde de visserij te gaan bedrijven op ong. 50 mijl N. ten W. van Zeebrugge.

Om 13.30 uur deed er zich een aanvaring voor tussen de Z.68 « Santa Godelieve » en een koopvaardij-schip, dat later het Nigeriaans ss « Oduduwa » bleek te zijn.

De Z.68 « Santa Godelieve » die ingevolge deze aanvaring geen schade opliep zette zijn normale reis ter visserij voort en vervoegde terug de haven van Zeebrugge op 17-3-1963 te 18.55 uur.

Het vaartuig stond onder het bevel van dhr Bogaert M., 34 jaar oud, houder van het brevet van schipper ter visserij 2e klas.

De Raad, die krachtens art. 1 van de wet van 30 juli 1926, voor opdracht heeft de oorzaken van de zeevaartongevallen welke de Belgische zeeschepen betreffen op te sporen en vast te stellen, nam door de goede zorgen van dhr Rijkskommissaris bij de Onderzoeksraad voor de zeevaart, kennis van de verklaringen afgelegd op 18-3, 20-3 en 22-3-1963 voor dhr Waterschout te Zeebrugge of voor zijn afgevaardigde door schipper Bogaert Maurice, lichtmatroos Bogaert Werner en matroos-motorist Dobbelaere Jacob.

Na dhr Rijkskommissaris te hebben gehoord in zijn advies en al het hierboven grondig te hebben overwogen, komt de Raad tot de konklusie dat, met betrekking tot de aanvaring die zich op 13-3-1963 tussen de Z.68 « Santa Godelieve » en het Nigeriaans ss « Oduduwa »

heeft voorgedaan, geen beroepsfouten ten laste van de scheepsleiding noch van de wachthebbende bemanningsleden van de Z.68 « Santa Godelieve » kunnen weerhouden.

De Raad verstaat dat de gerechtskosten ten laste zullen blijven van de Staat.

Rangschikking van de soorten zeevaartonderwijs

In het Staatsblad van 6 februari jl. verscheen het Koninklijk Besluit van 12 december 1963 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 30 mei 1958, houdende rangschikking van de in de inrichtingen voor zeevaartonderwijs gegeven soorten van onderwijs en van zekere getuig-schriften, diploma's en brevetten voor de zeevaart.

Dit nieuwe Koninklijk Besluit wordt als volgt geformuleerd:

— Gelet op de wet op het Zeevaartonderwijs, gecoördineerd op 20 september 1960, inzonderheid op artikel 9.

Gelet op het Koninklijk Besluit van 7 februari 1958 tot inrichting van het Zeevaartonderwijs van de Staat, gewijzigd bij de K.B.'s van 25 februari 1959 en 31 juli 1963.

— Gelet op het Koninklijk Besluit van 21 mei 1958, betreffende toekenning van de brevetten, diploma's en vergunningen in de koopvaardij, de zeevisserij en de pleziervaart, gewijzigd bij de Koninklijke Besluiten van 19 juni 1959 en 13 februari 1961.

— Gelet op het Koninklijk Besluit van 30 mei 1958 houdende rangschikking van de in de inrichtingen voor zeevaartonderwijs ge-

geven soorten van onderwijs en van zekere getuig-schriften, diploma's en brevetten voor de zeevaart.

— Gelet op de wet van 23 december 1946, houdende instelling van de Raad van State, inzonderheid op art. 2, lid 2.

— Gelet op de dringende noodzakelijkheid.

werd het volgende besloten:

— **Art. 1.** Art. 3. § 1 van het K.B. van 30 mei 1958 wordt vervangen door de volgende bepaling:

Behoren tot de hogere cyclus, bedoeld in art. 7 van de wet op het Zeevaartonderwijs:

a) de afdeling dek van de Hogere Zeevaartschool te Antwerpen.

b) De Hogere Radionavigatieschool te Brussel.

— **Art. 2.** Art. 3 par. 2 van hetzelfde besluit wordt aangevuld als volgt:

5° het diploma van specialist in elektronika voor de zeevaart.

De Minister van Verkeerswezen werd belast met de uitvoering van dit Besluit. — B

Voor wanneer een visserijrubriek op de T.V.

Reeds meermaals hebben wij in deze kolommen uitgeweid over het feit dat het TV-toestel, dat toch één van de meest populaire communicatiemiddelen is, een absolute negering vertoont voor onze visserijproblemen.

Het komt ons nochtans voor dat, waar de TV-toestellen omzeggens in ieder familie een bevoorrechte plaats genieten, bijzonder weinig belangstelling vertoont voor de visserijindustrie, die nochtans een zeer bijzonder karakter vertoont en heel zeker vele mensen uit het binnenland nog onbekend is.

Een beter middel voor een propagandavoering van de visprodukten kunnen wij ons niet indenken. Waarom kan door de programmaleiders geen vaste rubriek uitgedacht worden, die wekelijks een of ander aspect van de visserijbedrijvigheid belicht. Typisch is hier wel het voorbeeld van de uitzending voor «Boer en Tuinder» die op vaste tijdstippen uitgezonden wordt en die op een zeer oordeelkundige wijze, bijgestaan door deskundigen uit de betrokken middelen, de vraagstukken van onze landbouwers in een nader daglicht stelt.